

ERIK ERIKSSON

En vanlig historia

ERIK ERIKSSON

En vanlig historia

 SAGA
EGMONT

Erik Eriksson

En vanlig historia

Saga

En vanlig historia

Omslagsfoto: Shutterstock

Copyright © 1994, 2018 Erik Eriksson och SAGA Egmont, an imprint of
Lindhardt og Ringhof A/S Copenhagen

All rights reserved

ISBN: 9788711838549

1. E-boksutgåva, 2018

Format: EPUB 2.0

Denna bok är skyddad av upphovsrätten. Kopiering för annat än
personligt bruk får enbart ske efter överenskommelse med Saga samt
med författaren.

Lindhardtogringhof.dk

Saga är ett förlag i Lindhardt og Ringhof, ett förlag inom Egmont-
koncernen

... violer äro blå

Det började för länge sen

Vihörde inte däckens ljud mot vägen, bussen svävade, så kändes det. Vid fyratiden tror jag att det var, vi flöt förbi de ljusa fälten, gled längs åkrarna som vattnats tunna av de långa sommarregnen.

Regnets år, du minns väl, hösten efter översvämningen i källaren när halva lagret av den nya Sverigekartan vattenskadades och såldes ut för nästan ingenting.

Du minns?

Nu kommer katten in på morgonen med små ovala frön i pälsen, det är höst igen.

Visst minns du.

Det började för länge sen, du satt i kassan då, med uppsatt hår och långa röda naglar. Ditt utseende, *det* gjorde att jag tänkte på dig mera än jag borde. Ditt snabba leende som du väl avsåg som en hälsning, men som bara blev en skälvning i din kind, från munnen upp mot ögat.

Jag såg, jag log tillbaka.

Tiden är så märklig, jag har ofta undrat över när det vände i mitt äktenskap. Det gick väl sakta som så mycket annat, vägskälen passeras utan att man märker dem. Där hemma satt jag mest och tänkte. Tystnaden blev dyster, barnen märkte att nånting var fel, de erbjöd sig allt oftare gå ut med hunden efter maten. Det var annars jag som rastade vår lilla terrier.

Jag förklarade att det var mycket nu på jobbet, de förstod. Vi sa att alla *måste* hjälpa till, familjesammanhållningen ... Jag skämdes inte ens.

Det hade börjat och det kunde inte sluta annorlunda.

Så kom den första veckohelgen i september och då levde *du och jag*. Vi var överens, det skulle bli vårt liv tillsammans: Marknadsföringsmöte på hotellet, lite bullrigt redan när vi for från jobbet, Olle och de andra som köpt ut, de pratade för högt i bussen.

Ändå *svävade* vi bort, du andades mot rutan, ritade ett lustigt tecken. Asparna vid fälten hade gula löv, lönnarna var röda, himlen slöjades av höga cirrusmoln. Första torsdagseftermiddan i september, vattenåret, möteshösten och det lilla tecknets månad.

Redan hade vattendroppar runnit över rutan, imma från din mun. Nu gjorde du ett tillägg, svepte sedan bort det skrivna.

Vi hade satt oss några rader från varandra och jag såg dig bättre när jag böjde mig åt sidan lite grand. Du skrev med vänsterhanden, skymde vad du skrivit med din arm, du lät mig se, det var ju bara jag som visste.

Så ditt snabba leende igen.

Jag kanske glömmer något, men det här är vad *jag* minns.